

Věc C-25/10

Missionswerk Werner Heukelbach eV

v.

Belgický stát

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Liège)

„Přímé daně – Volný pohyb kapitálu – Dědická daň – Odkaz učiněný ve prospěch neziskových organizací – Odmítnutí přiznat sníženou sazbu daně, pokud tyto organizace mají sídlo v jiném členském státě, než je stát, ve kterém měl zřizovatel v okamžiku svého úmrtí skutečně bydliště nebo místo výkonu práce – Omezení – Odvodnění “

Shrnutí rozsudku

Volný pohyb kapitálu – Omezení – Dědická daň

(článek 63 SFEU)

Článek 63 SFEU brání právní úpravě členského státu, která vyhrazuje přiznání snížené sazby dědické daně neziskovým organizacím se sídlem v tomto členském státě nebo v členském státě, ve kterém měl zřizovatel v okamžiku svého úmrtí skutečně bydliště nebo místo výkonu práce nebo ve kterém měl předtím skutečně bydliště nebo místo výkonu práce.

Ačkoli je totiž legitimní, aby členský stát vyžadoval pro účely poskytnutí určitých daňových zvýhodnění, aby mezi organizacemi, které uznává za organizace sledující některé z jeho cíle obecného zájmu, a jinými, které tyto organizace vykonávají, existoval dostatečný úzký vztah, nemůže nicméně vyhradit poskytnutí takových zvýhodnění pouze těm organizacím, jejichž jinosti je mohou zbavit některých jeho povinností, které mají sídlo na jeho území. Z takového případného zbavení povinností předešlé nevyplývá, že členský stát může zavést rozdílné zacházení mezi vnitrostátními organizacemi uznanými za obecně prospěšné a organizacemi uznanými za obecně prospěšné se sídlem v jiném členském státě na základě toho, že odkazy učiněné ve prospěch posledně uvedených organizací, a to i když jejich jinosti odpovídají cílům právní úpravy prvního uvedeného členského státu, nemohou vést k takové rozpočtové kompenzaci. Nezbytnost předcházet snížení daňového výnosu totiž nepatří ani k důvodům uvedeným v článku 65 SFEU, ani nemůže být považována za naléhavý důvod obecného zájmu, který může odvodnit omezení svobody zavedené Smlouvou o FEU.

(viz body 30–31, 37 a výrok)

10. února 2011(*)

„Příjmé daně – Volný pohyb kapitálu – Dědická daň – Odkazy ve prospěch neziskových organizací – Odmítnutí uplatnit sníženou sazbu daně, pokud tyto organizace mají sídlo v jiném členském státě, než ve kterém zřítel skutečně bydlel nebo pracoval – Omezení „Odvodnění““

Ve věci C-25/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunal de première instance de Liège (Belgie) ze dne 7. ledna 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 15. ledna 2010, v řízení

Missionswerk Werner Heukelbach eV

proti

Belgickému státu,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, A. Arabadžev, U. Løhmus (zpravodaj), A. Ó Caoimh a P. Lindh, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. října 2010,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Missionswerk Werner Heukelbach eV J. Roselethem, avocat,
- za belgickou vládu M. Jacobs a J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci, ve spolupráci s E. Jacobowitzem, avocat,
- za Evropskou komisi R. Lyalem a J.-P. Keppennem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 18 SFEU, 45 SFEU, 49 SFEU a 54 SFEU.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi sdružením Missionswerk Werner Heukelbach eV (dále jen „Missionswerk“) a Belgickým státem, jehož předmětem je odmítnutí posledně uvedeného státu uplatnit sníženou sazbu daně v případě dědictví, jehož bylo toto sdružení příjemcem.

Právní rámec

Právní úprava Unie

3 Podle článku 1 směrnice Rady 88/361/EHS ze dne 24. června 1988, kterou se provádí článek 67 Smlouvy [článek zrušený Amsterodamskou smlouvou] (Úř. věst. L 178, s. 5; Zvl. vyd. 10/01, s. 10):

„1. Aniž jsou dále uvedena ustanovení, zruší členské státy omezení pohybu kapitálu mezi rezidenty členských států. Pro zjednodušení provádění této směrnice se pohyb kapitálu řadí podle klasifikace uvedené v příloze I.

2. Převody spojené s pohybem kapitálu probíhají za stejných devizových podmínek, které platí pro běžné operace.“

4 Mezi způsoby pohybu kapitálu vyjmenovanými v příloze I směrnice 88/361 je v bodě XI této přílohy uveden „Osobní pohyb kapitálu“, který zahrnuje dědictví a odkazy.

Vnitrostátní právní úprava

5 Článek 59 bod 2 zákoníku o dědické dani, stanoveného královskou vyhláškou č. 308 ze dne 31. března 1936 (code des droits de succession) (*Moniteur belge* ze dne 7. dubna 1936, s. 2403), potvrzeného zákonem ze dne 4. května 1936 (*Moniteur belge* ze dne 7. května 1936, s. 3426, dále jen „zákoník“), stanoví, že se daň z přechodu majetku z důvodu smrti snižuje „na 7 % pro odkazy ve prospěch neziskových sdružení, podpůrných sdružení nebo národních svazů podpůrných sdružení, profesních spolků a mezinárodních neziskových sdružení, soukromých nadací a veřejných prospěšných nadací“.

6 Podle čl. 60 odst. 1 zákoníku, ve znění programového nařízení valonské vlády ze dne 18. prosince 2003 o různých opatřeních v oblasti regionálních daní, finanční a dluhové správy, organizace trhů s energiemi, životního prostředí, zemědělství, místních a jim podřízených orgánů veřejné moci, majetku a bydlení a veřejné služby (décret-programme du gouvernement wallon, du 18 décembre 2003, portant diverses mesures en matière de fiscalité régionale, de trésorerie et de dette, d'organisation des marchés de l'énergie, d'environnement, d'agriculture, de pouvoirs locaux et subordonnés, de patrimoine et de logement et de la Fonction publique) (*Moniteur belge* ze dne 6. února 2004, s. 7196), se snížená sazba daně stanovená v čl. 59 bodě 2 uvedeného zákoníku použije pouze na organizace a instituce splňující následující podmínky:

„a) organizace nebo instituce musí mít sídlo:

– v Belgii nebo

– v členském státě Evropského společenství, ve kterém zřizovatel skutečně bydlel nebo pracoval v okamžiku svého úmrtí nebo ve kterém předtím skutečně bydlel nebo pracoval;

b) organizace nebo instituce musí v okamžiku zahájení dědického řízení prostřednictvím této pobočky sledovat, jako hlavní činnost na neziskovém základě, cíle environmentální, filantropické, filozofické, náboženské, vědecké, umělecké, pedagogické, kulturní, sportovní, politické, odborářské, profesní, humanitární, vlastenecké či občanské povahy nebo vzdělávací cíle nebo cíle související s péčí o osoby nebo zvířata, sociální péčí nebo zajišťováním osob do společnosti;

c) organizace nebo instituce musí mít své sídlo, ústřední správu nebo hlavní provozovnu na

území Evropské unie.“

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žná otázka

7 Missionswerk je náboženské sdružení se sídlem v N?mecku. Dne 5. listopadu 2003 ur?ila J. Renardie, belgická státní p?íslušnice, vlastnoru?n? psanou záv?tí svým univerzálním d?dicem toto sdružení. Z?stavitelka, která žila celý život v Belgii, zem?ela v Malmédách (Belgie) dne 12. ?ervna 2004.

8 Dne 14. ?ervna 2005 p?edložilo sdružení Missionswerk prohlášení o d?dictví zem?elé u Administration de l'enregistrement et des domaines (Správní ú?ad registratury a majetkové správy) m?sta Malmédy (dále jen „správní orgán“) a následn? zaplatilo d?dickou da? s mezní sazbou 80 % ve výši 60 038,51 eur, jejíž úhradu tento správní orgán požadoval.

9 Dopisem ze dne 1. prosince 2005 požádalo sdružení Missionswerk správní orgán o p?iznání snížené sazby d?dické dan? podle ?l. 59 bodu 2 zákoníku. Tato žádost byl zamítnuta s od?vodn?ním, že toto sdružení nespl?uje podmínky vyžadované ustanovením ?l. 60 odst. 1 tohoto zákoníku.

10 Dopisem ze dne 7. srpna 2006 požádalo sdružení Missionswerk správní orgán o vrácení rozdílu mezi použitou mezní a sníženou sazbou d?dické dan?. Jeho žádost byla uvedeným správním orgánem zamítnuta s od?vodn?ním, že nebylo dostate?n? prokázáno, že by J. Renardie bydlela nebo pracovala v N?mecku.

11 Na základ? žaloby podané k p?edkládajícímu soudu se sdružení Missionswerk domáhá vrácení d?dické dan? p?esahující výši dan? p?i snížené sazb?, o jejíž uplatn?ní na sv?j p?ípad žádá. Toto sdružení tvrdí, že ?l. 59 bod 2 a ?l. 60 odst. 1 zákoníku vytvá?ejí diskriminaci v neprosp?ch osob s bydlišt?m ve Valonsku, které odkazují sv?j majetek charitativním sdružením nebo organizacím založeným v ?lenských státech Evropské unie, ve kterých tyto osoby nikdy nebydlely ani nepracovaly.

12 Za t?chto podmínek se Tribunal de première instance de Liège (soud prvního stupn? v Lutychu) rozhodl p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žnou otázku:

„Je t?eba vykládat ?lánky 18 [SFEU], 45 [SFEU], 49 [SFEU] a 54 [SFEU] tak, že zakazují, aby zákonodárce ?lenského státu p?ijal nebo zachoval v platnosti pravidlo, jehož ú?elem je vyhradit p?iznání snížené sazby dan? ve výši 7 % neziskovým sdružením, podp?rným sdružením nebo národním svaz?m podp?rných sdružení, profesním spolk?m a mezinárodním neziskovým sdružením, soukromým nadacím a ve?ejn? prosp?šným nadacím, které mají sídlo v ?lenském stát?, ve kterém m?l z?stavitel, obyvatel Valonska, v okamžiku svého úmrtí skute?n? bydlišt? nebo místo výkonu práce nebo ve kterém m?l p?edtím skute?n? bydlišt? nebo místo výkonu práce?“

K p?edb?žné otázce

K identifikaci relevantních ustanovení práva Unie

13 P?edkládající soud sice položil svou otázku s ohledem na ?lánky 18 SFEU, 45 SFEU, 49 SFEU a 54 SFEU, Komise se však domnívá, že situace, o jakou se jedná ve v?ci v p?vodním ?ízení, spadá do oblasti volného pohybu kapitálu.

14 V tomto ohledu je t?eba úvodem konstatovat, že pokud jde o otázku, jejímž p?edm?tem je slu?itelnost vnitrostátních ustanovení týkajících se výb?ru d?dické dan? s právem Unie, jsou ustanovení upravující volný pohyb pracovník? (?lánek 45 SFEU) i svobodu usazování (?lánky 49

SFEU a 54 SFEU) irelevantní.

15 Co se dále týče volného pohybu kapitálu, je třeba připomenout, že jelikož Smlouva o FEU neobsahuje definici pojmu „pohyb kapitálu“, uznal Soudní dvůr informativní hodnotu klasifikace obsažené v příloze směrnice 88/361, třebaže tato směrnice byla přijata na základě článku 69 a čl. 70 odst. 1 Smlouvy o EHS (články 67 až 73 Smlouvy o EHS byly nahrazeny články 73b až 73g Smlouvy o ES, které byly samy nahrazeny články 56 ES až 60 ES), přičemž podle jejího úvodu je v ní obsažený seznam pouze demonstrativní (viz rozsudky ze dne 23. února 2006, van Hilten-van der Heijden, C-513/03, Sb. rozh. s. I-1957, bod 39; ze dne 14. září 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, Sb. rozh. s. I-8203, bod 22; ze dne 11. září 2008, Eckelkamp a další, C-111/07, Sb. rozh. s. I-6845, bod 38; ze dne 11. září 2008, Arens Sikken, C-43/07, Sb. rozh. s. I-6887, bod 29, a ze dne 22. dubna 2010, Mattner, C-510/08, Sb. rozh. s. I-3553, bod 19).

16 V tomto ohledu Soudní dvůr, který především připomíná, že důdání, jež spoívá v přechodu majetku zřstaveného zeměelou osobou na jednu či více osob, spadá do bodu XI přílohy I směrnice 88/361, nazvaného „Osobní pohyb kapitálu“, rozhodl, že důdání představuje pohyb kapitálu ve smyslu článku 63 SFEU, s výjimkou případů, kdy jsou prvky zakládající důdictví omezeny hranicemi jediného členského státu (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Eckelkamp, bod 39 a citovaná judikatura). Situace, o jakou se jedná ve věci v přvodním řízení, kdy osoba s bydlištěm v Belgii odkázala majetek ve prospěch neziskové organizace se sídlem v Německu, přitom v žádném případě není čistě vnitrostátní situací.

17 Z toho vyplývá, že na takovou věc, jako je věc, která je předmětem přvodního řízení, se použijí ustanovení Smlouvy týkající se volného pohybu kapitálu.

18 Konečně, pokud jde o relevantnost odkazu na článek 18 SFEU uvedeného v předběžné otázce, který stanoví obecnou zásadu zákazu jakékoli diskriminace na základě státní příslušnosti, je třeba připomenout, že se toto ustanovení použije autonomně pouze v situacích upravených právem Unie, pro něž Smlouva nestanoví zvláštní pravidla zákazu diskriminace (rozsudky ze dne 21. ledna 2010, SGI, C-311/08, Sb. rozh. s. I-487, bod 31 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 26. října 2010, Schmelz, C-97/09, Sb. rozh. s. I-0000, bod 44).

19 Vzhledem k tomu, že se použijí ustanovení Smlouvy týkající se volného pohybu kapitálu, která stanoví zvláštní pravidla zákazu diskriminace, článek 18 SFEU se tedy nepoužije.

20 Je tedy třeba mít za to, že podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která vyhrazuje příznání snížené sazby důdické daně neziskovým organizacím se sídlem v tomto členském státě nebo v členském státě, ve kterém měl zřstavitel v okamžiku svého úmrtí skutečně bydliště či místo výkonu práce nebo ve kterém měl předtím skutečně bydliště či místo výkonu práce.

K existenci omezení volného pohybu kapitálu

21 Článek 63 odst. 1 SFEU obecně zakazuje omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy.

22 Z ustálené judikatury vyplývá, že opatřeními zakázanými podle čl. 63 odst. 1 SFEU jakožto omezení pohybu kapitálu jsou v případě důdání ta opatření, jejichž následkem se snižuje hodnota důdictví osoby s bydlištěm v jiném státě, než je členský stát, kde se dotyčný majetek nachází a který zdaňuje důdání tohoto majetku (výše uvedený rozsudek van Hilten-van der Heijden, bod 44 a citovaná judikatura).

23 V projednávané věci vnitrostátní ustanovení, o která se jedná ve věci v přvodním řízení, vyhrazují příznání snížené sazby důdické daně neziskovým organizacím se sídlem v Belgii nebo v

ženském státě, ve kterém měl zřizovatel v okamžiku svého úmrtí skutečně bydliště či místo výkonu práce nebo ve kterém měl předtím skutečně bydliště či místo výkonu práce.

24 Tato ustanovení tak vedou k tomu, že dědictví podléhá vyšší dani, pokud je dědicem nezisková organizace se sídlem v ženském státě, ve kterém zřizovatel skutečně nebydlel ani nepracoval, a mají tedy za následek omezení pohybu kapitálu tím, že způsobují snížení hodnoty uvedeného dědictví (viz obdobně výše uvedený rozsudek Eckelkamp, bod 45).

25 Krom toho, jak uvedla Komise, uplatnění vyšší sazby daně na určité přeshraniční pohyby kapitálu ve srovnání se sazbami, které se uplatní na pohyby kapitálu v rámci Belgie, může uinit tyto přeshraniční pohyby kapitálu méně přitažlivými tím, že odrazuje belgické rezidenty od toho, aby určili svými dědici osoby usazené v ženských státech, ve kterých skutečně nebydleli ani nepracovali (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, Sb. rozh. s. I-359, bod 38).

26 Taková vnitrostátní právní úprava tedy představuje omezení volného pohybu kapitálu ve smyslu čl. 63 odst. 1 SFEU.

K odvodnění omezení volného pohybu kapitálu

27 Podle belgické vlády je rozdílné zacházení, které vyplývá z valonské právní úpravy dotčené v povodním řízení odvodněno, jelikož takové neziskové organizace, o jaké se jedná ve věci v povodním řízení, se s ohledem na cíl sledovaný belgickou právní úpravou nenacházejí v situaci, která by byla objektivně srovnatelná se situací organizací se sídlem v Belgii. Ženské státy mají podle ní zprvu právo vyžadovat, aby pro účely poskytnutí určitých daňových zvýhodnění existoval mezi neziskovými organizacemi a firmami, které vykonávají, dostatečně úzký vztah, a zadruhé právo rozhodnout, jaké jsou společenské zájmy, které chtějí podporovat poskytnutím daňových zvýhodnění těmto organizacím. Tvrdí, že v daném případě je uvedená právní úprava pro belgický územní celek přínosem.

28 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 65 odst. 1 písm. a) a odst. 3 SFEU není článkem 63 SFEU dotčeno právo ženských států uplatňovat příslušná ustanovení svých daňových předpisů, která rozlišují mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště nebo podle místa, kde je jejich kapitál investován pod podmínkou, že tato ustanovení nepředstavují ani prostředek svévolné diskriminace, ani zastavené omezování volného pohybu kapitálu a plateb ve smyslu tohoto článku 63.

29 Z judikatury vyplývá, že k tomu, aby vnitrostátní daňová úprava mohla být považována za slučitelnou s ustanoveními Smlouvy týkajícími se volného pohybu kapitálu, je třeba, aby se rozdílné zacházení týkalo situací, které nejsou objektivně srovnatelné, nebo aby bylo odvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu (viz rozsudky ze dne 6. června 2000, Verkooijen, C-35/98, Recueil, s. I-4071, bod 43; ze dne 7. září 2004, Manninen, C-319/02, Sb. rozh. s. I-7477, bod 29; ze dne 8. září 2005, Blanckaert, C-512/03, Sb. rozh. s. I-7685, bod 42, a ze dne 17. září 2009, Glaxo Wellcome, C-182/08, Sb. rozh. s. I-8591, bod 68).

30 Soudní dvůr již rozhodl, že aťkoli je legitimní, aby ženský stát vyžadoval pro účely poskytnutí určitých daňových zvýhodnění, aby mezi organizacemi, které uznává za organizace sledující některé z jeho cílů obecného zájmu, a firmami, které tyto organizace vykonávají, existoval dostatečně úzký vztah (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Centro di Musicologia Walter Stauffer, bod 37), nemůže nicméně vyhradit poskytnutí takových zvýhodnění pouze těm organizacím, jejichž firmě její mohou zbavit některých jeho povinností, které mají sídlo na jeho území (výše uvedený rozsudek Persche, bod 44).

31 Z takového případného zbavení povinností p?edn? nevyplývá, že ?lenský stát m?že zavést rozdílné zacházení mezi vnitrostátními organizacemi uznanými za obecn? prosp?šné a organizacemi uznanými za obecn? prosp?šné se sídlem v jiném ?lenském stát? na základ? toho, že odkazy u?in?né ve prosp?ch posledn? uvedených organizací, a to i když jejich ?innosti odpovídají cíl?m právní úpravy prvn? uvedeného ?lenského státu, nemohou vést k takové rozpo?tové kompenzaci. Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že nezbytnost p?edcházet snížení da?ového výnosu nepat?í ani k d?vod?m uvedeným v ?lánku 65 SFEU, ani nem?že být považována za naléhavý d?vod obecného zájmu, který m?že od?vodnit omezení svobody zavedené Smlouvou (výše uvedený rozsudek Persche, bod 46).

32 Soudní dv?r rovn?ž rozhodl, že pokud organizace uznaná za obecn? prosp?šnou v jednom ?lenském stát? spl?uje podmínky uložené za tímto ú?elem právními p?edpisy jiného ?lenského státu a má za cíl podporu totožných spole?enských zájm?, takže by mohla být uznána za obecn? prosp?šnou v posledn? uvedeném ?lenském stát? – posouzení ?ehož p?ísluší vnitrostátním orgán?m tohoto posledn? uvedeného ?lenského státu, v?etn? soud? – nemohou orgány tohoto ?lenského státu up?ít této organizaci právo na rovné zacházení pouze z toho d?vodu, že není usazena na území uvedeného ?lenského státu (výše uvedený rozsudek Persche, bod 49).

33 Organizace, která má sídlo v jednom ?lenském stát? a která spl?uje podmínky uložené jiným ?lenským státem k poskytnutí da?ových zvýhodn?ní, se totiž nachází, z hlediska poskytnutí da?ových zvýhodn?ní posledn? uvedeným ?lenským státem, jež mají za cíl podpo?it doty?né obecn? prosp?šné ?innosti, v situaci srovnatelné se situací, v níž se nacházejí obecn? prosp?šné organizace, které mají sídlo v posledn? uvedeném ?lenském stát? (výše uvedený rozsudek Persche, bod 50).

34 V daném případě je t?eba konstatovat, že valonská právní úprava dot?ená v p?vodním ?ízení má jako kritérium pro ur?ení, zda je t?eba uplatnit sníženou sazbu d?dické dan?, místo, kde se nachází sídlo neziskové organizace, a to bu? v Belgii, nebo v ?lenském stát?, ve kterém m?l z?stavitel skute?n? bydlíšt? ?i místo výkonu práce. Za t?chto okolností, jak vyplývá z judikatury p?ipomenuté v bodech 31 až 33 tohoto rozsudku, platí, že pokud dot?ená organizace uznaná za obecn? prosp?šnou spl?uje krom? podmínky sídla ostatní podmínky uložené valonskou právní úpravou za ú?elem p?iznání da?ových zvýhodn?ní v oblasti d?dické dan? – k posouzení ?ehož je p?íslušný p?edkládající soudu – nemohou orgány tohoto ?lenského státu up?ít této organizaci právo na rovné zacházení pouze z toho d?vodu, že není usazena na území uvedeného ?lenského státu ani v ?lenském stát?, ve kterém z?stavitel bydlel nebo pracoval.

35 V každém případě je t?eba dojít k záv?ru, že belgická právní úprava neumož?uje dosáhnout sledovaného cíle spo?ívajícího v da?ovém zvýhod?ování pouze t?ch organizací, z jejich ?inností má p?ínos uvedený belgický územní celek.

36 Právní úprava dot?ená v p?vodním ?ízení totiž tím, že používá jako kritérium pro stanovení existence úzkého vztahu s belgickým územním celkem místo, kde se nachází sídlo neziskové organizace, vede k tomu, že zachází rozdíln? nejen s organizacemi se sídlem na belgickém území a t?mi, které toto kritérium nespĺ?ují, jež mají úzký vztah s tímto územním celkem, ale podobným zp?sobem rovn?ž s organizacemi se sídlem v Belgii bez ohledu na to, zda si vytvo?ily, ?i nikoli úzký vztah k tomuto územnímu celku.

37 Ze všech p?edchozích úvah vyplývá, že je t?eba odpov?d?t na položenou otázku tak, že ?lánek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úprav? ?lenského státu, která vyhrazuje p?iznání snížené sazby d?dické dan? neziskovým organizacím se sídlem v tomto ?lenském stát? nebo v ?lenském stát?, ve kterém m?l z?stavitel v okamžiku svého úmrtí skute?n? bydlíšt? nebo místo výkonu práce nebo ve kterém m?l p?edtím skute?n? bydlíšt? nebo místo

výkonu práce.

K nákladům řízení

38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která vyhrazuje příznání snížené sazby daně z příjmů neziskovým organizacím se sídlem v tomto členském státě nebo v členském státě, ve kterém má zřizovatel v okamžiku svého úmrtí skutečné bydliště nebo místo výkonu práce nebo ve kterém má předtím skutečné bydliště nebo místo výkonu práce.

Podpisy.

* Jednací jazyk: francouzština.